

Sygn. akt VIII GC 428/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Patrycja Baranowska

Protokolant Monika Ziębakowska

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2016 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. S. (1)

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz powódki K. S. (1) kwotę 84.081,11 zł (osiemdziesięciu czterech tysięcy osiemdziesięciu jeden złotych jedenastu groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 50.471,49 zł od dnia 15 maja 2013 roku,

- 33.609,62 zł od dnia 15 czerwca 2013 roku,

II. zasądza od pozwanej na rzecz powódki koszty procesu w całości, przy czym szczegółowe wyliczenie tych kosztów pozostawia referendarzowi sądowemu.

Sygn. akt VIII GC 428/13

UZASADNIENIE

Powódka K. S. (1) wniosła o zasądzenie od pozwanej M. (poprzednio M.-C. (...)) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwoty 84.081,11 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot 50.471,49 zł od dnia 15 maja 2013 r. i od 33.609,62 zł od dnia 15 czerwca 2013 r. oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, że strony łączyła umowa, której przedmiotem było ustalenie zasad współpracy w przedmiocie wykonywania przez powódkę świadczeń medycznych w zakresie dermatologii na rzecz osób (pacjentów) skierowanych do powódki przez pozwaną. W ramach realizacji umowy powódka zobowiązała się do wykonywania za wynagrodzeniem na rzecz pozwanej usług polegających na świadczeniach zdrowotnych udzielanych w ramach prowadzonej przez powódkę indywidualnej specjalistycznej praktyki lekarskiej osobom (pacjentom) skierowanym do powódki przez pozwaną, a pozwana zobowiązała się do zapewnienia powódce pomieszczenia, w którym wykonywana będzie jej praktyka, wyposażonego w produkty lecznicze, wyroby medyczne, aparaturę i sprzęt medyczny odpowiednie do rodzaju i zakresu udzielanych przez powódkę świadczeń zdrowotnych oraz do zapłaty umówionego wynagrodzenia. Dochodzona pozwem należność stawowi wynagrodzenie za usługi wykonane przez pozwaną w kwietniu i w maju 2013 r. objęte rachunkami nr (...). Rachunki zostały wystawione na podstawie stawek i zasad rozliczenia przyjętych w umowie

z uwzględnieniem zużytych materiałów medycznych, które zgodnie z wypracowaną praktyką zostały wcześniej zakupione przez pozwaną.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 27 sierpnia 2013 r. w sprawie VIII GNc 367/13 referendarz sądowy w Sądzie Okręgowym w Szczecinie nakazał pozwanej zapłacić dochodzoną pozwem kwotę wraz kosztami procesu.

Pozwana zaskarżyła nakaz w całości domagając się oddalenia powództwa oraz zasądzenia od powódki na jej rzecz kosztów procesu. Pozwana nie kwestionowała, że po stronie powódki powstało dochodzone pozwem roszczenie o zapłatę wynagrodzenia, zarzuciła jednak, że w związku z licznymi nieprawidłowościami, a wręcz nadużyciami ze strony powódki, pozwana nie jest w stanie samodzielnie (bez odwołania się do osoby posiadającej wiadomości specjalne - biegłego) wyliczyć należnej powódce kwoty. Zdaniem pozwanej od września 2012 r. do maja 2013 r. powódka nie wykonywała umownego obowiązku informowania pozwanej o stanie i zapotrzebowaniu na wyroby i produkty medyczne niezbędne do realizacji umowy ale sama dokonywała zaopatrzenia. Wbrew zapisom umowy przez szereg miesięcy powódka obciążała następnie pozwaną kosztami zakupu materiałów i to po cenach, tzw. katalogowych, których w rzeczywistości nie ponosiła. Pozwana zakwestionowała również wysokość wynagrodzenia za kwiecień 2013 r. należnego za przeprowadzenie konsultacji medycznych z uwagi na rozbieżności wynikające z zestawienia przeprowadzonych zabiegów. Zdaniem pozwanej kolejną okolicznością powodującą niemożność wyliczenia należnej powódce kwoty jest fakt, iż powódka traktowała należności otrzymane od danego pacjenta pozwanej jako kwoty zwolnione od podatku od towarów i usług, gdzie w rzeczywistości należało otrzymane kwoty traktować jako kwoty brutto. Po wykryciu nieprawidłowości i zwróceniu uwagi pozwanej na kwestię podatku powódka od 14 maja 2013 r. zaczęła prawidłowo naliczać należne jej wynagrodzenie. Według wyliczeń pozwanej od września 2012 r. do marca 2013 r. powódce została nienależnie wypłacona łączna kwota 20.480,29 zł. Kwotę tę pozwana przedstawiła do potrącenia, zastrzegając sobie możliwość naprowadzenia dowodów potwierdzających wspomniane okoliczności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 czerwca 2009 r. pozwana M.-C. (...) (obecnie M.) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. zawarła z powódka K. S. (1) umowę, której przedmiotem było ustalenie zasad współpracy w ramach świadczenia przez K. S. (1) (lekarza) w ramach indywidualnej specjalistycznej praktyki lekarskiej świadczeń medycznych w zakresie dermatologii na rzecz osób (pacjentów) skierowanych do lekarza przez M.-C. (§ 1 ust. 1).

Zgodnie z § 1 ust. 2 w ramach realizacji umowy lekarz- (...) zobowiązała się do wykonywania za wynagrodzeniem na rzecz M.-C. usług polegających na świadczeniach zdrowotnych udzielanych w ramach prowadzonej indywidualnej specjalistycznej praktyki lekarskiej osobom (pacjentom) skierowanym do niej przez M.-C., a M.-C. zobowiązała się do zapewnienia K. S. (1) pomieszczenia, w którym wykonywana będzie jej praktyka, wyposażonego w produkty lecznicze, wyroby medyczne, aparaturę i sprzęt medyczny odpowiednie do rodzaju i zakresu udzielanych przez powódkę świadczeń zdrowotnych oraz do zapłaty umówionego wynagrodzenia.

Stosownie do zapisu § 2 ust. 2 lit. g umowy lekarza zobowiązano między innymi do informowania M.-C. o stanie i zapotrzebowaniu na wyroby i produkty medyczne niezbędne do realizacji przedmiotu umowy.

Zgodnie z § 3 umowy do podstawowych obowiązków M.-C. zaliczono z kolei udostępnienie lekarzowi pomieszczenia, w którym wykonywana będzie jego praktyka, wyposażonego w produkty lecznicze, wyroby medyczne, aparaturę i sprzęt medyczny odpowiedni do umówionego rodzaju i zakresu udzielanych przez lekarza świadczeń zdrowotnych (lit. c) oraz zapewnienie ciągłości zaopatrzenia w produkty i wyroby medyczne oraz konserwację aparatury, sprzętu medycznego udostępnionego lekarzowi niezbędnego do realizacji umowy (lit. d).

W § 8 ust. 1 umowy strony przewidziały, że z tytułu świadczonych usług lekarzowi przysługuje wynagrodzenie liczone w następujący sposób:

a) za konsultację - 60% wynagrodzenia netto otrzymanego przez pozwaną od pacjenta;

b) za przeprowadzone zabiegi - 50% wynagrodzenia netto otrzymanego przez pozwaną od pacjenta po odliczeniu kosztów materiałów niezbędnych do przeprowadzenia zabiegu.

W myśl § 8 ust. 2 umowy wynagrodzenie miało być płatne w terminie do 14 dnia następnego miesiąca, na podstawie zatwierdzonej przez pozwaną faktury i załączonego do niej raportu z przeprowadzonych konsultacji i zabiegów medycznych.

Zgodnie § 8 ust. 1 umowa została zawarta na czas nieokreślony. Ustalono, że każdej ze stron przysługuje prawo jej rozwiązania z 1 miesięcznym okresem wypowiedzenia.

dowód: umowa z dnia 08.06.2009 r. karta 11-16, 102-107

K. S. (2) świadczyła usługi lekarskie także na rzecz innych podmiotów w tym (...) M. Derm w S.. Usługi te obejmowały zabiegi laserowe.

bezsporne, nadto dowód: podatkowe księgi przychodów i rozchodów za kwiecień karta 39, 46, 53,

Świadczenie usług lekarskich na podstawie powyższej umowy z dnia 8 czerwca 2009 r. na rzecz pozwanej spółki, K. S. (3) rozpoczęła w czerwcu 2009 r.

W ramach realizacji umowy początkowo klinika - spółka (...) zaopatrywała K. S. (1) w materiały medyczne. Pierwsze zakupy materiałów medycznych dokonane były przez spółkę. Następnie wypracowana została praktyka, że zakupów dokonywała już sama K. S. (1). Zdarzało się, że materiały pomocnicze takie jak rękawiczki czy gaziki były przez powódkę pobierane z magazynu kliniki.

Po przybyciu pacjenta do kliniki, o tym czy wizyta pacjenta została zakwalifikowana jako zabieg dermatologiczny, kosmetyczny, czy konsultacja decydowała K. S. (1). Przez zabiegi dermatologiczne rozumiane były zabiegi, do których nie stosuje się kwasu hialuronowego, czy botoksu.

dowód : przesłuchanie powódki K. S. (1) karta 154 verte-155,

przesłuchanie w charakterze pozwanej E. P. karta 155-156 verte,

przesłuchanie świadka J. M. karta 153-153 verte

W oparciu o ustne ustalenie wypracowana została również praktyka, zgodnie z którą, wszystkie poprawki zabiegów oraz zabiegi tzw. „gratisowe” wykonywane były na koszt pozwanej spółki. W przypadku niezadowolonej klientki K. S. (1) wykonywała zabieg ponownie bezpłatnie i traktowała go jako poprawkę. Poprawki zabiegów z użyciem botoksu zdarzały się w ok. 90% przypadków. Zabiegi poprawkowe i „gratisowe” nie były ewidencjonowane w rejestrach zabiegów. Z przyjętą praktyką zaznajomiona była pierwsza menadżerka pozwanej spółki (...) oraz jej następczyni N. M..

bezsporne, nadto dowód : przesłuchanie powódki K. S. (1) karta 154 verte-155,

W związku ze świadczeniem usług (...) wystawiała na rzecz pozwanej spółki rachunki obejmujące należne jej wynagrodzenie wraz z rozliczeniem zakupionych materiałów medycznych. We wrześniu 2012 r. w związku z zamianami personalnymi w strukturach pozwanej spółki funkcję prezesa zarządu spółki objęła E. P.. Zmianie uległo również brzmienie firmy pozwanej spółki z M.-C. (...) na M.. Do kwietnia 2013 r. wynagrodzenie wynikające z rachunków było systematycznie wypłacane na rzecz K. S. (1), żaden z rachunków nie został zakwestionowany.

Wiosną 2013 r. E. P. zorganizowała spotkanie, na którym domagała się od K. S. (1) wyjaśnień w zakresie przyjętych w rachunkach cen zabiegów i przyjętej praktyki rozliczeń. Spotkanie nie doprowadziło do porozumienia.

bezsporne, nadto dowód : przesłuchanie powódki K. S. (1) karta 154 verte-155, przesłuchanie w charakterze pozwanej E. P. karta 155-156 verte

W związku ze świadczeniem w kwietniu 2013 r., na podstawie powyższej umowy usług lekarskich, K. S. (1) wystawiła na rzecz pozwanej spółki rachunek na łączną kwotę 60.020 zł, obejmujący między innymi należność z tytułu zużytych materiałów w wysokości 41.990 zł.

W piśmie skierowanym do K. S. (1) prezes zarządu pozwanej spółki wskazując na treść § 8 pkt 1 lit a) i b) oraz § 1 pkt 2 i § 3 lit c) i d) umowy stron z dnia 8 czerwca 2009 r., a także łączny przychód uzyskany w miesiącu kwietniu 2013 przez klinikę w związku z świadczonymi przez K. S. (1) usługami, zwróciła się o szczegółową pisemną informację w jaki sposób wyliczona została kwota 60.020 zł, wskazana na doręczonym spółce rachunku nr (...) z dnia 30 kwietnia 2013 - jako należność za świadczone na rzecz kliniki usługi dermatologiczne. Dalej informując o niezwykle istotnej rozbieżnością pomiędzy wskazaną przez K. S. (1) do zapłaty kwotą, a należnym jej wynagrodzeniem wyliczonym przez zarząd spółki, w celu wyjaśnienia zaistniałych rozbieżności i dokonania stosownych rozliczeń zgodnych z przywołaną umową, zwrócono się o niezwłoczne przedstawienie pisemnego rozliczenia wszystkich wykonanych przez K. S. (1) usług dermatologicznych w kwietniu 2013 r., z uwzględnieniem należnych kwot, jednostkowo poniesionych przez spółkę kosztów koniecznych do wykonania usługi dla poszczególnego pacjenta, przy szczególnym uwzględnieniu kosztów zakupu materiału niezbędnego do wykonania jednostkowego zabiegu.

Następnie K. S. (1) wystawiła na rzecz pozwanej spółki zweryfikowany rachunek nr (...) na łączną kwotę 50.471,49 zł. Rachunek obejmował kwotę 3.900 zł z tytułu konsultacji dermatologicznych, kwotę 22.892,98 zł z tytułu zużytych materiałów, i kwotę 23.678,51 zł z tytułu opłat za przeprowadzone zabiegi.

Wynagrodzenie ujęte w powyższym rachunku zostało ustalone w oparciu o dane zawarte w przygotowanych przez powódkę zestawieniach kosztów materiałów zużytych w kwietniu 2013 r. oraz zestawieniu zabiegów i konsultacji przeprowadzonych w tym miesiącu. W zestawieniu przeprowadzonych zabiegów i konsultacji ujęte zostały wartości poszczególnych zabiegów.

Zgodnie z zestawieniami w kwietniu 2013 r. K. S. (1) przeprowadziła łącznie 65 konsultacji, w tym 62 konsultacje po 100 zł każda, 3 konsultacje po 50 zł każda i jedną konsultację po 150 zł, co w sumie dało kwotę 6.500,00 zł. Nadto przeprowadziła 84 zabiegi dermatologiczne. Łączny koszt zabiegów wynosił 70.250,00 zł. Do przeprowadzenia zabiegów zużyła materiały na łączną kwotę 22.892,98 zł. Ujęta w zestawieniu konsultacja za 150 zł z dnia 19 kwietnia 2013 r. przypisana została do pacjentki J. K., na rzecz której w tym samym dniu wystawiony został paragon opiewający na kwotę 100 zł brutto.

W dniu 31 maja 2013 r. K. S. (1) wystawiła na rzecz pozwanej spółki rachunek nr (...) na łączną kwotę 50.471,49 zł. Rachunek ten obejmował kwotę 2.640 zł z tytułu konsultacji dermatologicznych, kwotę 16.894,66 zł z tytułu materiałów i kwotę 14.074,96 zł z tytułu opłat za przeprowadzone zabiegi.

Wynagrodzenie ujęte w powyższym rachunku również zostało ustalone w oparciu o dane zawarte w przygotowanych przez powódkę zestawieniach kosztów materiałów zużytych w maju 2013 r. oraz zestawieniu zabiegów i konsultacji przeprowadzonych w tym miesiącu.

Zgodnie z zestawieniami w maju 2013 r. K. S. (1) przeprowadziła łącznie 44 konsultacje po 100 zł każda. Nadto przeprowadziła 29 zabiegów dermatologicznych i 40 zabiegów kosmetycznych. Łączny koszt zabiegów wyniósł 45.044,58 zł (21.630,00 zł tytułem zabiegów dermatologicznych i 23.414,58 zł tytułem kosmetyki). Do przeprowadzenia zabiegów zużyła materiałów na łączną kwotę 22.892,98 zł. W zestawieniu ujęte zostały wartości poszczególnych zabiegów dermatologicznych i kosmetyki.

dowód : rachunek nr (...) karta 18, zestawienia z kwietnia 2013 r. karta 19-26, rachunek nr (...) karta 27, zestawienia z maja 2013 r. karta 28-33, podatkowa księga przychodów i rozchodów za kwiecień karta 34, faktury VAT karta 35-38, podatkowa księga przychodów i rozchodów karta 39, rachunek karta 40, faktury VAT karta 41-45, podatkowa księga

przychodów i rozchodów karta 46, faktury VAT karta 47-52, podatkowa księga przychodów i rozchodów karta 53, faktury VAT karta 54-59, zestawienie karta 97-98, pismo karta 99-100, paragon karta 101, faktury VAT karta 146-152,

opinia pisemna biegłego płk dr hab. n. med. W. O. - karta 289-295

W okresie od 2 do 30 kwietnia 2013 r. i do 7 do 29 maja 2013 r. powódka K. S. (1) wykonywała na rzecz pozwanej spółki świadczenia polegające na udzielaniu konsultacji lekarskich oraz wykonywaniu zabiegów z zakresu medycyny/dermatologii estetycznej. W tym okresie K. S. (1) udzieliła łącznie 263 świadczenia 216 osobom, w tym od 2 do 30 kwietnia 2013 udzieliła 150 świadczeń, a od 7 do 29 maja 2013 r. 113 świadczeń. Z łącznej grupy 263 udzielonych świadczeń 110 stanowiły konsultacje lekarskie, za które K. S. (1) zgodnie z umową powinna otrzymać 60% wynagrodzenia netto otrzymanego od pacjenta. Pozostałe 154 świadczenia były zabiegami z zakresu medycyny/dermatologii estetycznej. Świadczenia te ze względu na indywidualny charakter zabiegu dopasowany do pacjenta stanowią niejednorodną grupę. Ilość i rodzaj materiałów użytych do przeprowadzonych zabiegów była prawidłowa.

Przyjęte w wystawionych przez K. S. (1) rachunkach nr (...) kwoty za zużycie materiałów ustalone zostały na podstawie danych ujętych w fakturach zakupu materiałów dokonanych przez nią samodzielnie. Zamieszczone w fakturach ceny materiałów były zgodne z cenami obowiązującymi w tym okresie. Przy zakupie materiałów medycznych K. S. (1) uzyskiwała od sprzedawcy rabaty. Przyjęte przez K. S. (1) kwoty dla rozliczeń z tytułu usług medycznych świadczonych na rzecz pozwanej spółki uwzględniały uzyskane przez nią rabaty. Kwoty te stanowiły odzwierciedlenie rzeczywiście poniesionych przez nią kosztów zakupu materiałów, bez uwzględnienia kosztów materiałów potrzebnych do wykonania zabiegów takich jak dezynfekcja, znieczulenie itd. Koszt użytych do zabiegów materiałów ujęty w zestawianych stanowiących podstawę wystawienia na rzecz pozwanej rachunków nr (...) był prawidłowy.

dowód : opinia pisemna biegłego płk dr hab. n. med. W. O. - karta 289-295,

W piśmie z dnia 31 maja 2013 r. K. S. (1) wypowiedziała umowę z dnia 8 czerwca 2009 r. na świadczenie usług rzecz klientów spółki (...) (M.-C. (...)).

dowód : pismo z dnia 31.05.2013 r. karta 17

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne i zasługiwało w całości na uwzględnienie.

Przepis art. 353¹ k.c. wyraża zasadę swobody umów. Strony zatem mogły zawrzeć umowę nienazwaną, albo też wybrać jedną z umów nazwanych i ustalić treść jej w taki sposób, że niektóre postanowienia mogą odbiegać od wybranego wzorca ustawowego. Swobodę tę ograniczają jedynie normy o charakterze bezwzględnie obowiązującym.

Łącząca strony umowa przedmiotem, której było ustalenie zasad współpracy i powierzanie powódce wykonywania na rzecz pozwanej świadczeń medycznych udzielanych w ramach indywidualnej specjalistycznej praktyki lekarskiej nie należy do kategorii umów uregulowanych przepisami szczególnymi. O kwalifikacji prawnej umowy decyduje bowiem, całokształt jej postanowień, należy zatem przyjąć, iż przedmiotowa umowa zawarta między stronami niniejszego postępowania ma charakter umowy o świadczenie usług. W takim jednak przypadku na podstawie art. 750 k.c. do stosunku zobowiązaniowego stron stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Roszczenie zgłoszone w niniejszym postępowaniu powódki wywodzi się zatem z norm zawartych w art. 734 i 735 k.c. w myśl, których przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania czynności prawnej dla zlecającego. Za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie, o ile umowa łącząca strony nie stanowiła inaczej. W tej sytuacji obowiązkiem powódki było wykazanie istnienia umowy zobowiązującej, jak również wykonanie swojego zobowiązania.

Poza sporem w niniejszej sprawie jest, że faktycznie powódkę K. S. (1) łączyła z pozwaną M. (poprzednio M.-C. (...)) niezależnie od zmiany brzmienia firmy), umowa o świadczenie usług tj. wykonywanie usług polegających na świadczeniach zdrowotnych w zakresie dermatologii, w umowie określone zostały warunki wynagrodzenia. Bezsporne

było również, że usługi te zostały przez powódkę wykonane w okresie objętym pozwem (kwiecień i maj 2013 r.) i że ich wykonanie stronie powodowej należne jest wynagrodzenie na podstawie przyjętych w umowie warunków.

Pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty nie podważała samej zasady obowiązku zapłaty powódce wynagrodzenia, nie wyrażała również wątpliwości co do przyjętego w umowie sposobu wyliczenia wynagrodzenia. Domagając się oddalenia powództwa w całości zarzucała natomiast, że wynagrodzenie ujęte w załączonych do pozwu rachunkach nr (...) zostało zawyżone. Wskazując na okoliczność dokonania weryfikacji przez powódkę wysokości rachunku z kwietnia 2013 r. tuż po jego wystawieniu, zmniejszenia ujętych w nich kosztów zakupu materiałów medycznych i wystawienia drugiego rachunku pozwana wywodziła, że wynagrodzenie powódki zostało zawyżone mniej więcej o połowę. W ocenie Sądu w świetle tak przedstawionych twierdzeń pozwanej ważką pozostaje okoliczność, że pozwana nie przedstawiła konkretnych zarzutów, nie wyraziła jednoznacznego stanowiska i nie wyjaśniła na czym to zawyżenie miałyby polegać. W ramach sprzeciwu przeciwko żądaniu pozwu pozwana wskazując, że nie jest w stanie samodzielnie wyliczyć należnego powódce wynagrodzenia, dążyła do tego aby w ramach niniejszego procesu Sąd przeprowadził postępowanie zmierzające przede wszystkim do weryfikacji tego gdzie i za jaką kwotę pozwana zakupywała materiały użyte następnie do wykonanych zabiegów, jakie rabaty ewentualnie uzyskiwała czy też jak wyglądała jej współpraca ze sprzedawcami medykamentów. Ponadto pozwana zarzucała, że zaopatrywanie się w specyfikę przez samą powódkę, dokonywanie zakupu produktów medycznych według własnego uznania i następnie obciążanie ich kosztami pozwaną było niezgodne z umową. Wprawdzie w umowie strony zawarły zapis o obowiązaniu lekarza do informowania kliniki o stanie i zapotrzebowaniu na wyroby i produkty medyczne niezbędne do realizacji umowy, ale i obowiązek kliniki do zapewnienia ciągłości zaopatrzenia. Poza sporem pozostawał jednak fakt, że w toku współpracy doszło pomiędzy stronami do porozumienia, że to powódka samodzielnie będzie zaopatrywała się w materiały służące do wykonywania zabiegów. Na taki sposób realizację umowy pozwana w toku współpracy wyrażała zgodę. Trudno więc przyjąć, jak sugerowała pozwana w sprzeciwie, że zaopatrywanie się przez powódkę w wyroby medyczne było jej indywidualną decyzją i że pozwana nie akceptowała takiego stanu rzeczy. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie wskazuje na to, że w toku współpracy stron wykształciła się praktyka samodzielnego zaopatrywania się przez powódkę w wyroby medyczne, taki sposób realizacji umowy odbywał się za obopólną zgodą i wiedzą stron. Pozwana wypłacała na podstawie wystawionych przez powódkę rachunków należne wynagrodzenie z uwzględnieniem kosztów związanych z zakupem niezbędnych materiałów medycznych bez zastrzeżeń. Na taką praktykę w trakcie przesłuchania wskazała zarówno powódka jak i reprezentująca pozwaną - prezes zarządu E. P.. E. P. potwierdziła, że taki stan i sposób rozliczeń zastała przystępując do pozwanej spółki. Z uwagi na zmiany personalne w przedsiębiorstwie pozwanej, E. P. przyjrzała się jednak dokładnie zaistniałej sytuacji i stwierdziła, że rachunki wystawione przez powódkę są zawyżane. W celu weryfikacji tych rachunków powołany został dowód z opinii biegłego sądowego, a założeniem tej opinii było ustalenie czy rzeczywiście na podstawie przedstawionej przez strony dokumentacji, możliwe jest zweryfikowanie kwot ujętych w rachunkach. Opinia dotyczyła w szczególności tego czy koszty, na poniesienie których wskazywała powódka odpowiadały średnim stawkom obowiązującym na rynku dotyczącym wyrobów medycznych, a także czy na wykonane zabiegi taka ilość materiału mogła być faktycznie wykorzystana czy też ilość materiałów podlegających zużyciu była zawyżona. Zdaniem Sądu na etapie niniejszego postępowania sądowego nie było przy tym już możliwe przeprowadzenie bardziej zaawansowanego dochodzenia, jakiego wykreowanie sugerowała pozwana, np. przez badanie pacjentów, czy przesłuchanie pacjentów w charakterze świadków dla ustalenia jakie zabiegi, jak zakwalifikowane i z użyciem jakiej ilości środków były na rzecz każdego z nich dokładnie wykonywane. Nadto jak zaznaczył biegły w piśmie z dnia 28 kwietnia 2016 r. ustosunkowując się do zarzutów opinii, nawet wezwanie wszystkich pacjentów z okresu sprawy oraz wykonanie pełnego badania podmiotowego i przedmiotowego uzupełnionego o najnowsze badania dodatkowe, w tym obrazowe, nie zwiększyłyby możliwości pogłębienia opinii ze względu na okres utrzymywania się efektu czy resorpcji użytego materiału, który wynosi w zależności od rodzaju od trzech do dwunastu miesięcy. Biegły dysponował materiałem dowodowym, który zaoferowała strona pozwana - jako podmiot udzielający świadczeń medycznych zobowiązany do przechowywania dokumentacji medycznej i zapewnienia ochrony zawartych w niej danych - chcąc udowodnić zasadność podnoszonych zarzutów. W ocenie Sądu na podstawie tego materiału powołany w sprawie biegły wydał rzetelną opinię. Opinia ta stanowiła podstawę rozstrzygnięcia. W opinii biegły wskazał bowiem, bazując na doświadczeniu i praktyce zawodowej, jakie zabiegi powódka wykonała w kwietniu i w maju 2013 r., jakie ilości i rodzaje materiałów powinny być użyte

przez powódkę do przeprowadzenia poszczególnych zabiegów wykonanych w tym okresie oraz jaki był ich koszt przy uwzględnieniu ogólnie przyjętych cen w obrocie takimi materiałami. Biegły stwierdził, że koszt zużytych do zabiegów materiałów był prawidłowy. Koszty preparatów zastosowanych do zabiegów był zgodny z ich zużyciem wg wykazu i kart pacjentów. Ich użyta ilość odpowiada standardowym zakresom wynikającym z praktyki klinicznej stosowania preparatów na leczoną okolicę ciała. W zakresie konsultacji dermatologicznych biegły stwierdził, że wartość wynagrodzenia na rachunkach wystawionych przez powódkę za kwiecień i maj 2013 r. jest prawidłowa i wynosi odpowiednio 3.900 zł i 2.640 zł na rachunkach (...). Wykazany na rachunku nr (...) koszt materiału wynosi 22.892,98 zł i odpowiada wartości materiałów zużytych do zabiegów. Opłata za przeprowadzone zabiegi jest wyliczona z kwoty pomniejszonej o VAT i jest zgodna z dokumentacją.

Biegły wskazał również na problemy dotyczące oszacowania dokładnej wartości preparatu wynikające z faktu, że powódka przestawiała pozwaną do rozliczenia ceny po uzyskanych od sprzedawców indywidualnych rabatów w rozbiu na koszty rzeczywistego zużycia, które w przypadku niektórych rodzajów zabiegów można obliczyć tylko szacunkowo. Sąd miał na uwadze, że na obecnym etapie nie dało się precyzyjnie odtworzyć jaki dokładnie materiał i w jakiej ilości został danemu pacjentowi podany. Wnioski zawarte w opinii nie budziły jednak wątpliwości i w sposób stanowczy wyjaśniono w niej prawdopodobieństwo wynikających z analizy dokumentów konkluzji. Opinia wydana w sprawie była na tyle rzetelna i jednoznaczna, że w ocenie Sądu wnioski w niej zawarte pozwoliły na uznanie, że strona pozwana nie zdołała wykazać jakoby powódka nierzetelnie rozliczała się z pozwaną z materiałów wykorzystanych do przeprowadzonych zabiegów i nierzetelnie wyliczyła wynagrodzenie za wykonane usługi. Pozwana kwestionując trafność opinii w zakresie przeprowadzonych przez biegłego wyliczeń nie przedstawiła przy tym żadnego alternatywnego sposobu ich dokonania.

W odniesieniu do zarzutu potrącenia wskazać należy, że nie został on przez pozwaną wykazany. W tym względzie pozwana nie przedstawiła materiałów źródłowych, które ewentualnie podlegałyby weryfikacji przez Sąd. W zasadzie nawet nie wyjaśniła, nie przedstawiła żadnych twierdzeń faktycznych, w jaki sposób ustaliła wysokość należnej jej kwoty 20.480,29 zł, wskazując jedynie na nieprawidłowości w naliczaniu podatku w okresie od września 2012 r. do marca 2013 r. Przedstawiając w sprzeczności od nakazu zapłaty zarzut potrącenia, pozwana zastrzegła sobie wprawdzie możliwość naprowadzenia dowodów potwierdzających jego zasadność, abstrahując jednak od skuteczności takiego zastrzeżenia w szczególności w kontekście regulacji zawartej w art. 207 k.p.c. mimo wyraźnego zakwestionowania przez powódkę należnego w tym względzie uprawnienia pozwana nie przedstawiła niezbędnych dowodów. Zarzut pozwanej jawi się przy tym jako ogólny, został zgłoszony bez analizy i szczegółowej prezentacji wiarygodności przedstawionej do potrącenia. Niezależnie od braku materiału dowodowego nie jest możliwa kontrola zasadności przysługującej ewentualnie pozwaną wiarygodności skoro nie jest wiadomym, co składa się na kwotę 20.480,29 zł, na podstawie którego konkretnie rachunku oraz za jaki okres, w jakiej wysokości i od jakiej kwoty podatek został nieprawidłowo naliczony. Z przyczyn powyżej opisanych zarzut potrącenia nie został przez sąd uwzględniony. Nadto jak wyjaśnił biegły w sporządzonej w sprawie opinii zabiegi wykonywane ze wskazań medycznych są ustawowo zwolnione z podatku VAT, natomiast zabiegi ze wskazań kosmetycznych obciążone są 23% podatkiem VAT. W poprzednim okresie rozliczeniowym nie było jednak takiego podziału. Możliwe jest zatem, że wszystkie zabiegi były wykonane ze wskazań medycznych. Z udostępnionej biegłemu dokumentacji medycznej, ze względu na jej ogólnikowość, nie było możliwe wyciągnięcie stanowczego wniosku.

Reasumując, powództwo na gruncie podniesionych twierdzeń, zgłoszonych zarzutów oraz naprowadzonych w sprawie dowodów okazało się zasadne, a tym samym podlegało uwzględnieniu w całości, o czym orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku.

Dodatkowo jedynie wyjaśnić należy, co zaakcentowano powyżej, że zgodnie z obowiązującymi przepisami przedsiębiorca działa pod firmą, firmą osoby prawnej jest jej nazwa (art. 43² § 1 k.c. i art. 43⁵ § 1 k.c.), a zatem firma jednocześnie jest nazwą, oznaczeniem samej spółki, służącym identyfikacji osoby prawnej i odróżnieniu jej od innych osób. W toku postępowania pomiędzy stronami pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. zmieniła firmę na (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S.. Zmiana brzmienia firmy nie powoduje jednak

zmiany samego podmiotu prawa, który zachowuje swój dotychczasowy byt i tożsamość. Mamy w takim przypadku do czynienia z identycznością podmiotu, jego ciągłością, a zmienia się tylko samo jego oznaczenie, które nie powoduje zmian materialnoprawnych w stosunkach z osobami trzecimi (por. wyrok SA w Katowicach z 14 listopada 2002 r., I ACa 480/02, lex nr 78772).

W tym stanie rzeczy, przyjmując, że powódka wygrała niniejszy proces w całości, na podstawie art. 108 k.p.c. szczegółowe wyliczenie kosztów Sąd pozostawił referendarzowi sądowemu.